

Repertoriumnummer 2023 / 1916	
Datum van uitspraak 16 augustus 2023	
Rolnummer 2022/AB/29	
Beslissing waartegen beroep 21/840/A	

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer- buitengewone terechtzitting

Arrest

COVER 01-00003437494-0001-0017-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - werkloosheid

tegensprekelijk arrest

definitief

kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2° Ger.W.)

S _____ **RRN** _____ wonende te _____

appellant,

in persoon aanwezig en bijgestaan door haar advocaat, mr. VANHEUSDEN Els,
advocaat te 2000 ANTWERPEN, Londenstraat 60 bus 104

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, ON 0206.737.484, met zetel te 1000
BRUSSEL, Keizerslaan, 7,

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. SWENNEN Remi, advocaat te 1502 LEMBEEK, Dokter
Spitaelslaan 122, voor wie pleit mr. VERDICKT Joyce.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgende arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis,
uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 13
december 2021, 6e kamer (A.R. 21/840/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 14 januari 2022,
- de neergelegde conclusies door partijen,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 8 juni 2023, waarna de debatten werden gesloten. Advocaat-generaal N. Van den Brande bracht een mondeling advies uit waarop repliek door de RVA¹. Er was geen repliek door L S.

De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

1. Ontvankelijkheid

L S tekent hoger beroep aan tegen het vonnis van 13 december 2021 van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel.

L S tekent hoger beroep aan met een verzoekschrift dat de griffie van het arbeidshof Brussel op 14 januari 2022 ontvangen heeft.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm en is ontvankelijk.

Dit betekent dat het arbeidshof kan oordelen over de inhoud van de discussie tussen de partijen.

2. Feiten en voorafgaande procedure

1.

L S is sinds 16 maart 2015 voltijds tewerkgesteld als werknemer bij nv Caviar Antwerp.² De nv baat een productiehuis uit, L S is er tewerkgesteld als productie-assistente.

Zij maakt daarnaast sinds 31 oktober 2017 luisterverhalen ('podcasts') over onopgeloste moordzaken die zij publiek verspreidt in een podcast met de naam 'de volksjury'.³

Nv Caviar Antwerp zet L S in tijdelijke werkloosheid gedurende de periode van 23 maart 2020 tot 30 juni 2020.⁴ De reden van de tijdelijke werkloosheid is de COVID-19 pandemie.

¹ Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

² Stuk 1 L S

³ Stuk 2 L S

⁴ Stuk 3 L S

L. S. vraagt op 23 maart 2020 uitkeringen tijdelijke werkloosheid aan vanaf 23 maart 2020 met het formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA "Vereenvoudigde aanvraag tijdelijke werkloosheid".⁵

Met ingang van 13 mei 2020 registreert L. S. zich als zelfstandige onder het ondernemingsnummer 0746.867.831.⁶ De nevenactiviteit bestaat in de creatie van luisterverhalen.⁷ Zij doet geen aangifte aan de RVA van de zelfstandige activiteit.

De RVA start in oktober 2020 met een onderzoek.⁸ Op 3 mei 2021 nodigt de RVA L. S. uit om haar verweer uiteen te zetten met betrekking tot het uitoefenen van een zelfstandige activiteit terwijl zij uitkeringen tijdelijke werkloosheid ontving.⁹ L. S. deelt haar schriftelijk verweer mee aan de RVA op 10 mei 2021.¹⁰

2.

De RVA beslist op 3 juni 2021 om

- L. S. van 13 mei 2020 tot en met 30 juni 2020 uit te sluiten van het recht op uitkeringen;¹¹
- de ten onrechte ontvangen uitkeringen voor de periode van 13 mei 2020 tot en met 30 juni 2020 terug te vorderen.¹²

Eveneens op 3 juni 2021 deelt de RVA mee dat hij 2.733,65 euro terugvordert.¹³ Op 9 juli 2021 volgt een bijkomende terugvordering voor 140,75 euro.¹⁴

Als motivering verwijst de RVA ernaar dat L. S. een zelfstandige activiteit heeft verricht vanaf 13 mei 2020 terwijl zij uitkeringen genoot als tijdelijk werkloze.

3.

L. S. stelt beroep in tegen de administratieve beslissing van 3 juni 2021 met een verzoekschrift verzonden op 21 augustus 2021.

⁵ Stuk 3 L. S.

⁶ Stuk 4 L. S. stuk 3 administratief dossier.

⁷ Stuk 5 L. S.

⁸ Stuk 3 administratief dossier

⁹ Stuk 4 administratief dossier

¹⁰ Stuk 5 administratief dossier

¹¹ Beslissing met toepassing van de artikelen 44, 45, 106, 107 en 108 KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (hierna: Werkloosheidsbesluit).

¹² Beslissing met toepassing van artikel 169 Werkloosheidsbesluit.

¹³ Stukken 7 en 8 administratief dossier

¹⁴ Stukken 9 en 10 administratief dossier

De RVA stelt met een conclusie van 12 november 2021 een tegeneis in en vordert de veroordeling van L S tot betaling aan de RVA van een voorlopig geschat bedrag van 2.733,65 euro.

4.

In het vonnis van 13 december 2021 beslist de arbeidsrechtbank:

"Na eensluidend mondeling advies van V. MAROCCHI, Substituut-Arbeidsauditeur, beslist de rechtbank in eerste aanleg en op tegenspraak wat volgt.

De vordering van mevrouw S. is ontvankelijk, maar ongegrond.

De rechtbank bevestigt de bestreden beslissing van 3 juni 2021 in al zijn onderdelen.

De tegenvordering van de RVA is ontvankelijk en gegrond.

Mevrouw S wordt veroordeeld tot terugbetaling van een bedrag van 2.733,65 euro aan de RVA.

De rechtbank veroordeelt de RVA tot de kosten van het geding (art. 1017, tweede lid en 1018 Ger.W. en wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand) en vereffent deze als volgt:

een rechtsplegingsvergoeding van 284,23 euro die toekomt aan mevrouw S

22,00 euro bijdrage die toekomt aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (art. 5 wet 19 maart 2017 juncto art. 3 Ger.W., bedrag zoals van toepassing vanaf 1 december 2021)."

L S tekent op 14 januari 2022 hoger beroep aan tegen dit vonnis.

5.

L S betaalt op 12 oktober 2021 onder voorbehoud van alle rechten 2.874,40 euro terug aan de RVA.¹⁵

3. Eisen in hoger beroep

Met zijn conclusie 30 juni 2022 vordert de RVA dat het arbeidshof het vonnis bevestigt in al zijn onderdelen en beslist over de kosten "als naar recht".

Met haar conclusie van 15 november 2022 vordert L S dat het arbeidshof:

- het vonnis van 13 december 2021 vernietigt;
- de tegenvordering van de RVA ontoelaatbaar minstens ongegrond verklaart;
- de bestreden beslissing van de RVA van 3 juni 2021 vernietigt;
- voor recht zegt dat zij niet kan uitgesloten worden van het recht op uitkeringen van 13 mei 2020 tot 30 juni 2020, maar recht heeft op uitkeringen;
- de RVA veroordeelt tot de terugbetaling van 2.874,40 euro, te vermeerderen met de interest aan wettelijke interestvoet vanaf 12 oktober 2021;

¹⁵ Stuk 11 L S

- minstens, ondergeschikt, de bestreden beslissing van de RVA van 3 juni 2021 vernietigt en de RVA oplegt om een nieuwe beslissing te nemen
- de RVA veroordeelt tot de gedingkosten, die zij niet begroot.

4. Beoordeling

4.1. L S heeft recht op uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

1.
Om uitkeringen te kunnen genieten moet de werkloze in beginsel wegens omstandigheden onafhankelijk van haar wil zonder arbeid en zonder loon zijn.¹⁶

Arbeid is onder meer de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.¹⁷

De werkloosheidsreglementering regelt de cumul met een nevenactiviteit. Deze bepalingen gelden zowel voor volledig werklozen als voor tijdelijk werklozen.

De werkloze kan een nevenactiviteit cumuleren met uitkeringen wanneer cumulatief aan volgende voorwaarden is voldaan¹⁸:

- 1° zij moet daarvan aangifte doet bij haar uitkeringsaanvraag;
- 2° zij moet deze activiteit reeds uitoefenen terwijl zij tewerkgesteld was als werknemer, en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag;
- 3° zij mag deze activiteit niet verrichten tussen 7 en 18 uur. Deze beperking geldt niet voor de zaterdagen en de zondagen.
- 4° het betreft geen verboden activiteit.

2.
Voor de uitoefening van een artistieke activiteit geldt een afwijkende regeling. Er is tussen partijen geen betwisting over dat de nevenactiviteit van L S een artistieke activiteit is.¹⁹ De RVA bevestigt dat thans uitdrukkelijk in zijn conclusie voor het arbeidshof. In de motivering van de beslissing van 3 juni 2021 was dit niet het uitgangspunt van de RVA. Dat is echter weinig relevant aangezien het arbeidshof zich

¹⁶ Artikel 44 Werkloosheidsbesluit.

¹⁷ Artikel 45, eerste lid Werkloosheidsbesluit.

¹⁸ Artikel 48, § 1 Werkloosheidsbesluit.

¹⁹ Artikel 27, 10° Werkloosheidsbesluit bepaalt dat onder artistieke activiteit verstaan wordt: *“de creatie en/of uitvoering-of interpretatie van artistieke oeuvres in de audiovisuele en de beeldende kunsten, in de muziek, de literatuur, het spektakel, het theater en de choreografie.”*

In de plaats moet stellen van de RVA en het recht op uitkeringen beoordelen, desgevallend met de juiste motivering.

De werkloze moet bij de uitoefening van een artistieke activiteit, die ingeschakeld is in het economisch ruilverkeer, daarvan aangifte doen

- op het ogenblik van de uitkeringsaanvraag overeenkomstig artikel 133 van het Werkloosheidsbesluit, met het formulier voor de aangifte van de persoonlijke en familiale toestand,
- of later, overeenkomstig artikel 134, § 2, 3° van het Werkloosheidsbesluit, naar aanleiding van de eerste uitoefening van de activiteit in de loop van een maand waarvoor een werkloosheidsuitkering wordt gevraagd.²⁰

De werkloze kan uitkeringen genieten op voorwaarde dat de activiteit niet wordt uitgeoefend als zelfstandige in hoofdberoep.

De regeling voor een artistieke activiteit is dus soepeler dan de algemene regeling. De artistieke activiteit moet niet reeds voor de werkloosheid zijn uitgeoefend.

L. S. en de RVA voeren betwisting over de vraag of er nog een aangifteplicht was na de versoepelingen ingevolge het COVID-19 virus. Los van de discussie over deze aangifteplicht, is niet betwist dat L. S. de nevenactiviteit kon cumuleren met uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

3.

De betaling van de werkloosheidsuitkeringen is gestart in de periode waarin de overheid maatregelen nam na de uitbraak van het COVID-19 virus. De werkloosheid was ook het gevolg daarvan.

Specifiek voor de werkloosheid en de RVA leidden deze uitbraak en de genomen maatregelen tot een enorme en plotse toename van de dossiers tijdelijke werkloosheid. Dat heeft onder meer geleid tot het invoeren van een vereenvoudigde aanvraag tot het verkrijgen van uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

De wettelijke basis voor de vereenvoudigde uitkeringsaanvraag is artikel 12 van het KB van 30 maart 2020,²¹ dat bepaalt dat de tijdelijk werkloze een uitkeringsaanvraag kan

²⁰ Artikel 48bis Werkloosheidsbesluit, zoals geldend tot 1 oktober 2020.

²¹ Koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het Covid-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoering van de artikelen 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit, BS 2 april 2020 (hierna: KB van 30 maart 2020).

doen door middel van het "formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA", waarvan de inhoud en het model worden vastgesteld door de administrateur-generaal van de RVA.

Artikel 9 van het KB van 30 maart 2020 bepaalt bovendien:

"In afwijking van artikel 133, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit moet het dossier, indien het een aanvraag betreft bedoeld in artikel 133, § 1, 4°, van hetzelfde koninklijk besluit, geen aangifte van de persoonlijke en familiale toestand bevatten."

Deze bepaling in artikel 9 trad in werking op 1 februari 2020, en gold tot 30 juni 2020.²² De afwijking liet toe dat een tijdelijk werkloze uitkeringen aanvroeg zonder het invullen van een aangifte over de persoonlijke en familiale toestand, wat normaal gebeurt met het zgn. formulier C1, en met het formulier C1A voor de aangifte van een nevenactiviteit.

De wettelijke basis voor deze afwijking bevat geen specifieke regel wat betreft de aard van de nevenactiviteiten. De wetgever verwijst ook niet specifiek naar artikel 48 en/of artikel 48 bis van het Werkloosheidsbesluit. De afwijking van de aangifteplicht is dus niet beperkt tot enkel de nevenactiviteit bedoeld in artikel 48 van het Werkloosheidsbesluit, met uitsluiting van de artistieke nevenactiviteit bedoeld in artikel 48bis van het Werkloosheidsbesluit. Deze afwijking is ook niet gekoppeld aan een vereiste van het reeds uitoefenen van een eventuele nevenactiviteit voor de aanvang van de tijdelijke werkloosheid.

Op basis van artikel 4 van het KB van 30 maart 2020 moet de tijdelijk werkloze ook geen controlekaart bijhouden en invullen.

In de preambule bij het KB van 30 maart 2020 zijn de redenen toegelicht voor de afwijkingen:

"Gelet op de omstandigheid dat het Covid-19-virus een ernstige invloed heeft op de economische activiteiten in België;

Dat veel bedrijven op bevel van de overheid dienen te sluiten, wat leidt tot een grote toevloed van aanvragen om erkenning van een overmachtssituatie en om uitkeringen tijdelijke werkloosheid;

Dat de bestaande procedures niet aangepast zijn om op een adequate manier te kunnen reageren op deze toevloed en dat ze dus dringend moeten worden versoepeld of zelfs tijdelijk opgeschort;

Dat de nodige aanpassingen zonder verwijl dienen te worden ingevoerd om te vermijden dat tijdelijk werkloos gestelde werknemers zonder inkomen zouden vallen en om het mogelijk te maken dat werkgevers die met de overmachtssituatie worden geconfronteerd, binnen de kortst mogelijke periode de arbeidsovereenkomsten van hun werknemers, voor wie er geen werk meer beschikbaar is, zouden kunnen schorsen;"

²² De afwijking werd nadien verlengd.

Ook uit deze preambule kan het arbeidshof geen reden afleiden om de afwijking op de aangifteplicht anders toe te passen voor een artistieke nevenactiviteit dan voor een andere nevenactiviteit.

Bij de aanvraag van uitkeringen tijdelijke werkloosheid moest L S geen artistieke nevenactiviteit aangeven, voor zover daar op dat moment al sprake van was.

4.

L S registreerde zich echter pas als zelfstandige in bijberoep na de aanvang van de tijdelijke werkloosheid, met ingang van 13 mei 2020.

De aangifteplicht voor een dergelijke wijzigende gebeurtenis in de loop van de tijdelijke werkloosheid, werd niet aangepast door de wijzigingen naar aanleiding van het COVID-19-virus.

L S moest deze registratie als zelfstandige in bijberoep dus aangeven wanneer die van invloed is op het recht op uitkeringen of op het bedrag ervan.²³

Dat was niet het geval.

Het ging niet om een registratie als zelfstandige in hoofdberoep, zodat zij het recht op uitkeringen behield. Er was dus geen invloed op het recht op uitkeringen. De RVA betwist niet dat het om een zelfstandig bijberoep ging.

Door een versoepeling in het kader van de maatregelen ingevolge het COVID-19-virus was er bovendien geen invloed van (eventuele) inkomsten uit de zelfstandige activiteit in bijberoep op de uitkeringen. Artikel 4 van het KB van 22 juni 2020 bepaalt immers: *"In afwijking van artikel 130, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit, wordt voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2020 het dagbedrag van de uitkering als tijdelijk werkloze van de werkloze bedoeld in artikel 130, § 1, niet verminderd."*²⁴

Dat wijzigt de regeling waarbij de inkomsten uit de artistieke activiteit kunnen leiden tot een vermindering van de werkloosheidsuitkeringen.²⁵ Deze vermindering was door artikel 4 van het KB van 22 juni 2020 buiten werking gesteld voor de gehele periode van de tijdelijke werkloosheid van L S, waarover de betwisting gaat.

L S had de registratie als zelfstandige in bijberoep ook moeten aangeven wanneer het ging om een wijziging van gegevens, noodzakelijk voor het beheer van

²³ Artikel 134, § 1, 2° Werkloosheidsbesluit.

²⁴ Oorspronkelijke tekst.

²⁵ Op basis van artikel 130, §1, 6° en § 2, zoals geldend tot 1 oktober 2022.

haar dossier, die zij vermeld had op eerder ingediende stukken.²⁶ Ook dat was niet het geval. Het eerder ingediende stuk is het formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA, waarop niets moest of zelfs maar kon worden ingevuld met betrekking tot een nevenactiviteit of de afwezigheid daarvan.

5.

L S was niet verplicht om een artistieke nevenactiviteit aan te geven op het moment van haar uitkeringsaanvraag – voor zover daarvan toen al sprake was. Zij was evenmin verplicht om de registratie als zelfstandige in bijberoep vanaf 13 mei 2020 aan te geven.

Zij heeft aan alle verplichtingen voldaan om de uitkeringen tijdelijke werkloosheid te kunnen cumuleren met een artistieke nevenactiviteit.

De RVA heeft haar onterecht uitgesloten van het recht op uitkeringen tijdelijke werkloosheid.

4.2. Volledigheidshalve: de beslissing van 3 juni 2021 kon alleszins geen terugwerkende kracht hebben

De RVA sluit L S in de beslissing van 3 juni 2021 uit van het recht op uitkeringen vanaf 13 mei 2020 tot en met 30 juni 2020 en vordert de betaalde uitkeringen terug.

Deze terugvordering steunt op de terugwerkende kracht van de beslissing.

Het handvest van de sociaal verzekerde²⁷ bevat een uitzondering op die terugwerkende kracht. Deze uitzondering zou hier gelden als er geen recht op uitkeringen was. Zelfs als het arbeidshof zou beslissen dat L S geen recht had op uitkeringen tussen 13 mei 2020 en 30 juni 2020, dan nog kon de RVA zijn beslissing niet met terugwerkende kracht nemen en is L S alleszins niet gehouden tot de terugbetaling van ontvangen uitkeringen.

Er is geen betwisting over dat het Handvest van de sociaal verzekerde geldt bij geschillen inzake de betaling van een werkloosheidsuitkering en dat L S een sociaal verzekerde is in de zin van dit Handvest.

²⁶ Artikel 134, § 3 Werkloosheidsbesluit.

²⁷ Artikel 17 van de Wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde (hierna: Handvest van de sociaal verzekerde).

Artikel 17 van het Handvest van de sociaal verzekerde luidt:

“Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van een prestatie.”

Artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde voorziet in een afwijking op het beginsel van de terugwerkende kracht van een beslissing waarmee een eerdere beslissing wordt verbeterd.

In de voorliggende zaak is de eerste beslissing van de RVA de betaling van uitkeringen tijdelijke werkloosheid vanaf 23 maart 2020. De nieuwe, verbeterende beslissing is de beslissing tot uitsluiting en terugvordering van 3 juni 2021.

In haar mondeling advies heeft de advocaat-generaal op de zitting geadviseerd tot toepassing van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde. Partijen hadden de mogelijkheid hierop te repliceren, zodat de rechten van verdediging gerespecteerd zijn.

4.2.1. De uitbetaling van werkloosheidsuitkeringen berust op een vergissing van de RVA

1.

Opdat de nieuwe beslissing van 3 juni 2021 slechts uitwerking zou hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, moet aan twee voorwaarden zijn voldaan. Deze gelden cumulatief.

In de eerste plaats moet de vergissing die de eerste beslissing aantast, aan de RVA te wijten zijn.

De vergissing zou erin bestaan dat de RVA werkloosheidsuitkeringen betaalde terwijl L. S. geen aangifte had gedaan van haar nevenactiviteit en geen recht zou hebben op die uitkeringen.

Deze vergissing zou echter aan de RVA te wijten zijn.

2.

L S heeft de aanvraag voor uitkeringen tijdelijke werkloosheid op 23 maart 2020 gedaan met het formulier "C3.2-WERKNEMER-CORONA 'Vereenvoudigde aanvraag tijdelijke werkloosheid'".²⁸ Dit was het correcte formulier voor de aanvraag door L S

Op het vereenvoudigde formulier C3.2-WERKNEMER is nergens vermeld dat aangifte moet worden gedaan van een bijkomstige activiteit, anders dan het geval is op het "formulier tot aangifte van de persoonlijke en familiale toestand", het zogenaamde het formulier C1, dat tijdelijk niet meer moest worden gebruikt. Op het formulier C3.2-WERKNEMER is ook niet voorzien in enige ruimte om een nevenactiviteit te vermelden.

3.

De communicatie van de RVA over de maatregelen die werden genomen en over de afwijkende voorwaarden om uitkeringen te kunnen krijgen, was op sommige punten tegenstrijdig en onduidelijk.

Dit strookt ook niet met de informatieplicht van de RVA. Artikel 3 van het Handvest van de sociaal verzekerde wijst op de verplichting van de socialezekerheidsinstelling om uit eigen initiatief aan de sociaal verzekerde bijkomende informatie te verschaffen die noodzakelijk is voor het onderzoek van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten.

In de richtlijnen voor uitbetalingsinstellingen bijgewerkt op 19 maart 2020²⁹ meldt de RVA:

"Voor uitkeringsaanvragen tijdelijke werkloosheid geleden in de periode van 01/02/2020 tot en met 30/06/2020 kan de werknemer 'gebruik maken van een formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA 'Vereenvoudigde aanvraag tijdelijke werkloosheid' (RioDoc 202572)".

Dit formulier voert een vereenvoudigde uitkeringsaanvraag voor de tijdelijke werkloze werknemer in en vervangt het formulier C1 ("Aangifte betreffende de persoonlijke en familiale situatie") en het formulier C3.2-WERKNEMER. De werknemer die gebruik maakt van dit aanvraagformulier, waarin ook de gegevens omtrent de betaalwijze van de uitkeringen zijn opgenomen, wordt dus vrijgesteld van de indiening van een formulier C1."

[...]

Vragen in verband met bijzondere activiteiten of inkomsten worden niet gesteld, aangezien deze activiteiten en inkomsten voor de maanden februari 2020 tot en met juni 2020 (met uitzondering van ziekte-uitkeringen en arbeid in loondienst) de toekenning van uitkeringen als tijdelijk werkloze niet beletten."

²⁸ Stuk 3 L S. Zie voor de wettelijke basis voor de vereenvoudigde aanvraag hierboven onder 4.1, randnummer 3.

²⁹ Neergelegd door het OM op de zitting van 8 juni 2023.

L. S. heeft op 23 maart 2020 via haar uitbetalingsinstelling de aangifte gedaan die op dat moment was voorgeschreven en waarin niet werd gevraagd naar nevenactiviteiten. In de richtlijnen aan de uitbetalingsinstelling zoals die op dat moment werden gegeven door de RVA, is uitdrukkelijk vermeld dat vragen met betrekking tot bijzondere activiteiten of inkomsten niet worden gesteld omdat ze de toekenning van uitkeringen niet beletten.

De RVA heeft met deze informatie zelf ervoor gezorgd dat er geen informatie werd gegeven over een eventuele nevenactiviteit. Daardoor kon L. S. ook veronderstellen dat zij geen aangifte moest doen van de registratie als zelfstandige in bijberoep vanaf 13 mei 2020.

Dat vervolgens ten onrechte uitkeringen werden betaald, is terug te leiden tot de foute, minstens onvolledige informatie die de RVA zelf verstrekke en tot het model van uitkeringsaanvraag dat geen vraag naar inlichtingen bevatte. De loutere melding dat wijzigingen moeten worden meegedeeld is onduidelijk, wanneer niet naar de initiële situatie (nevenactiviteit of niet) wordt gevraagd, maar integendeel is gemeld dat dat geen belang heeft.

4.

De RVA verwijst in zijn conclusie naar de informatieplicht van de uitbetalingsinstellingen. Het arbeidshof volgt dat argument niet, precies gelet op hetgeen in de richtlijn aan de uitbetalingsinstellingen staat over het ontbreken van een reden om naar nevenactiviteiten te vragen.

De informatieplicht van de uitbetalingsinstelling heeft overigens in de eerste plaats betrekking op het ter beschikking van de werknemer houden van de formulieren waarvan de RVA het gebruik oplegt en het aan de werknemer verstrekken van alle door de RVA voorgeschreven mededelingen en documenten.³⁰ Dit verwijst dus naar de informatie die de RVA zelf verstrekt.

Bovendien ontlast de informatieplicht van de uitbetalingsinstellingen de RVA niet zonder meer van zijn eigen verplichting op basis van artikel 3 van het Handvest van de sociaal verzekerde.

4.2.2. L. S. wist niet en moest niet weten dat zij geen recht had op de werkloosheidsuitkeringen

De tweede voorwaarde voor de toepassing van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde is dat L. S. niet wist of moest weten dat zij geen

³⁰ Artikel 24, § 1, eerste lid, 1° en 2° Werkloosheidsbesluit.

recht had op de uitkeringen die werden betaald voor de periode vanaf 13 mei 2020 tot en met 30 juni 2020.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de informatie die de RVA verstrekke onduidelijk en tegenstrijdig was en dus niet afdoende was om L. S. correct te informeren over haar recht op uitkeringen. L. S. heeft gehandeld in overeenstemming met de richtlijnen van de RVA, zoals die in de versie van 19 maart 2020 aan de uitbetalingsinstellingen waren overgemaakt. Zij heeft uitkeringen aangevraagd met het voorgeschreven formulier C3.2-WERKNEMER-CORONA, waarop geen inlichtingen over een nevenactiviteit konden ingevuld worden. Volgens de richtlijnen van de RVA moest daar ook niet naar gevraagd worden door de uitbetalingsinstelling. De RVA zelf communiceerde in deze richtlijnen dat van 1 februari 2020 tot 30 juni 2020 de bijzondere activiteiten en inkomsten³¹ de toekenning van uitkeringen als tijdelijk werkloze niet beletten.

L. S. kon er op grond van deze richtlijnen van de RVA van uitgaan dat zij recht had op uitkeringen als tijdelijke werkloze.

4.2.3. Besluit: de beslissing van 3 juni 2021 kon hoe dan ook geen terugwerkende kracht hebben

Zelfs als L. S. inderdaad geen recht had op werkloosheidsuitkeringen van 13 mei 2020 tot 30 juni 2020, is hoe dan ook voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde.³²

Het felt dat in de vereenvoudigde uitkeringsaanvraag geen inlichtingen konden opgenomen worden in verband met een nevenactiviteit, is enkel aan de RVA te wijten. De instructies die de RVA gaf aan de uitbetalingsinstellingen waren eveneens niet correct.

De fout die aanleiding gaf tot de nieuwe beslissing ligt dan bij de RVA.

L. S. werd foutief ingelicht en kon er op grond van de richtlijnen van de RVA van uitgaan dat zij recht had op uitkeringen als tijdelijke werkloze.

Een gegronde herziening van het recht op uitkeringen had desgevallend pas kunnen ingaan de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving van de beslissing van 3 juni 2021.

³¹ Met uitzondering van ziekte-uitkeringen en arbeid in loondienst.

³² Zie in dezelfde zin: Arbh. Brussel 6 april 2023, AR 2022/AB/134 en Arbh. Brussel 9 februari 2023, AR 2022/AB/318, neergelegd door het OM op de zitting van 8 juni 2023.

4.3. De RVA moet 2.874,40 euro terugbetalen aan L S

De terugvordering van uitkeringen door de RVA heeft geen grond. De betaling die L S op 12 oktober 2021 deed ingevolge deze terugvordering is onverschuldigd.³³ De RVA moet 2.874,40 euro terugbetalen.

4.4. Gerechtskosten

De RVA draagt met toepassing van artikel 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek de gerechtskosten.

De rechter vereffent het juiste basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, ongeacht het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding begroot door de partij die recht heeft op deze vergoeding.³⁴

De bestreden beslissing van 3 juni 2021 heeft mede betrekking op een terugvordering door de RVA die in geld gewaardeerd is. De vordering tot vernietiging van die beslissing is in geld waardeerbaar, zodat het basistarief van de rechtsplegingsvergoeding geldt voor vorderingen boven 2.500 euro.

Het arbeidshof moet voor de procedure in eerste aanleg het basistarief toepassen zoals dat gold op 13 december 2021, datum van de uitspraak van de arbeidsrechtbank.³⁵

4.5. Besluit

L S moest geen aangifte doen van haar registratie als zelfstandige in bijberoep en kon dat bijberoep, dat bestaat uit artistieke activiteiten, uitoefenen met behoud van het recht op uitkeringen tijdelijke werkloosheid. De uitsluiting van het recht op uitkeringen is onterecht.

Zelfs al was de uitsluiting van het recht op uitkeringen terecht, dan nog zou de beslissing van de RVA van 3 juni 2021 geen terugwerkende kracht kunnen hebben.

De vordering van L S tot terugbetaling door de RVA is gegrond.

³³ Stuk 11 L S

³⁴ Zie: P. THIRIAR: "Het Hof van Cassatie knipt de vereffening van de gerechtskosten volledig los van het beschikkingsbeginsel", RW 2022-23, afl. 30, p.1162.

³⁵ Zie: B. VAN DEN BERGH en S. SOBRIE, "Wie zal dat betalen ...?" De rechtsplegingsvergoeding ont(k)leed, Mechelen, Wolters Kluwer 2021, p. 13.

Aangezien de arbeidsrechtbank in andere zin besliste, is het hoger beroep van L
S igegrond.

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder
op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt het vonnis van 13 december 2021 van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank
Brussel.

Beslist opnieuw en verklaart de vorderingen van L S ontvankelijk en
gegrond en de tegenvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ontvankelijk
maar ongegrond.

Vernietigt de beslissing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening van 3 juni 2021.

Zegt voor recht dat L S recht heeft op uitkeringen tijdelijke werkloosheid van
13 mei 2020 tot 30 juni 2020.

Veroordeelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de terugbetaling van 2.874,40
euro aan L S te vermeerderen met de interest aan wettelijke
interestvoet vanaf 12 oktober 2021 en tot de dag van de volledige betaling.

Veroordeelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de gerechtskosten van L
S en vereffent deze op

- 284,23 euro rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg
- 437,25 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

Eva VAN HOORDE, raadsheer m.o.,

Eric MAGNUS, raadsheer in sociale zaken, werkgever,

Sylvia LOGIST, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,*

Bijgestaan door Dirk VAN DEN BROECKE, griffier

Dirk VAN DEN BROECKE

Sylvia LOGIST*

Eric MAGNUS

Eva VAN HOORDE

*S. LOGIST, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door E. VAN HOORDE, raadsheer en E. MAGNUS, raadsheer in sociale zaken, als werkgever.

en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van 16 augustus 2023 door

Eva VAN HOORDE, raadsheer m.o.,

Dirk VAN DEN BROECKE, griffier,

Dirk VAN DEN BROECKE

Eva VAN HOORDE

